

AJUDANT A VIURE

De professió, servents

Aquest diumenge, l'Església de Lleida viurà un esdeveniment gojós: dos dels seus membres rebran el sagrament de l'Orde en el grau de Diaques. Serà una ocasió immillorable per a reviure (ells i nosaltres) l'experiència de Pentecosta que donà principi a l'acció missionera de l'Església sota la força de l'Esperit que va ressuscitar Jesús d'entre els morts. Us convido a participar-hi vivint aquesta ordenació de diaques com una crida a un millor seguiment de Jesús, el Servent de Jahvè. En virtut del

Baptisme i de la Confirmació, cada cristià és cridat a ser testimoni de l'Evangeli. Però Déu ha convidat sempre qualcú, amb vocació especial, a una entrega total de si mateix a la causa del Regne.

Una cosa haurem de tenir ben aclarida: el sentit del sagrament del diaconat no s'ha de reduir a una qüestió d'allò que pot o no pot fer aquell que el rep. El diaca és un «*signe-persona*», a través del qual el Fill de Déu encarnat, que va passar fent el bé, que va venir per servir i per lliurar la seva vida per la redempció de la humanitat, es manifesta de manera particular

i ens convida a fer present de manera significativa aquesta seva mateixa vocació de servei a Déu i als homes.

Els diaques són ordenats «no per al sacerdoci», és a dir per a oferir en nom de Crist el sacrifici eucarístic, «sinó per a servir» (LG 29), tant en la litúrgia com en la predicació i en la pastoral de la caritat. Són els «encarregats de la diaconia de Jesucrist» (sant Ignasi d'Antioquia). Poden assolir diferents funcions: proclamar la SS EE, instruir el poble, batejar, distribuir l'Eucaristia, beneir el matrimoni, celebrar exèquies, guiar assemblees de pregària, promoure iniciatives de caritat, animar sectors de pastoral o petites comunitats eclesials, gestionar l'administració...

Però més enllà de les activitats concretes, la mateixa presència del diaca és un do, en tant que constitueix un signe sacramental de Crist servent i promou la vocació a servir comú a tot el poble de Déu. En nom de Crist i amb la gràcia del seu Esperit, els diaques serveixen i inciten a servir. Recorden també als altres dos graus de l'orde sagrat (preveres i bisbe) que la seva missió és un servei (Cfr. Catecisme de l'Església Catòlica, 880-887).

En l'homília que ofereix al bisbe el Ritual de l'ordenació de diaques hi ha aquestes paraules: «*No us deixeu arrencar l'esperança de l'Evangeli, al que heu no solament d'escoltar, sinó a més servir*». I quan el bisbe entrega el llibre dels Evangelis al diaca ja ordenat li diu: «*Rep l'Evangeli de Crist, del qual has estat fet missatger; i creu el que llegeixes, ensenya el que creus i practica el que ensenyis*». Llegir, creure, ensenyar i practicar descriuen l'itinerari de l'Evangeli en la vida i el ministeri dels diaques.

Demaneu per a ells i per a tots els cristians la gràcia de ser i viure amb aquest esperit com Maria de Natzaret, la serventa del Senyor (Lc 1,38).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Llevat dins la massa

► El cap de setmana 15, 16 i 17 de maig, es va celebrar a l'Acadèmia Mariana de Lleida el IXè Consell estatal de l'ACO (Acció Catòlica Obrera). Amb el lema **Ser llevat dins la massa**, més d'un centenar de persones de diferents grups de l'ACO (Catalunya, Balears, País Basc, Madrid i Andalusia) van treballar les prioritats per als propers quatre anys.

Van acompanyar aquesta trobada representants de moviments germans i internacionals. També hi va assistir el secretari general de CC.OO. de les Terres de Lleida.

Després d'uns dies de convivència intensa, el diumenge es va cloure el Consell amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida. (Josep Anton Belchi, responsable de l'ACO a Lleida).

Hospitalaris i simpatitzants

El passat dia 9 de maig un bon grapat d'hospitalaris i simpatitzants de la Mare de Déu de Lourdes ens vàrem reunir a l'Acadèmia Mariana per portar a terme una nova jornada de formació. El propòsit de la jornada era, una vegada més, deixar-se impregnar pels valors evangèlics, que desitgem ens guiïn com a persones i cristians.

La jornada va comptar amb la presència del nostre pastor i bisbe Mons. Joan Piris Frígola, el qual va fer l'obertura dels actes, emmarcant el nostre propòsit, orientant-lo i dirigint-lo.

A continuació el ponent del dia, el pare Horacio Brito, rector del Santuari de Lourdes, ens va desenvolupar el tema formatiu de la jornada ressaltant els aspectes evangèlics i per tant actuals, del missatge de la verge Maria a Bernardette i també els de les respostes de Bernardette davant les manifesta-

cions de Maria i de les situacions que Bernardette va viure; tot sota el suggerent títol de: «El missatge de Lourdes, una espiritualitat per al nostre temps». Tots els assistents vàrem poder gaudir amb les paraules del pare Brito.

Tot seguit es celebrà l'Eucaristia que va ésser cantada per la coral de l'Hospitalitat. Sobre les 9 de la nit vàrem celebrar un sopar de germanor, amb molta alegria, que culminava la que ens va acompanyar al llarg de tota la jornada.

El trobament també va suposar una preparació dels nostres esperits per al pelegrinatge a Lourdes d'enguany que realitzarem els dies 26, 27, 28 i 29 de juny. Des del dia 13 de maig i fins a l'11 de juny, tots els dimecres i dijous, de 17.30 a 20.00 hores estarà oberta la inscripció per al pelegrinatge a Lourdes, als locals de l'Acadèmia Mariana. Animeu-vos!!!

«Com que la font i l'origen de tot apostolat de l'Església és Crist, enviat pel Pare, és evident que la fecunditat de l'apostolat dels laics depèn de llur unió vital amb Crist.» (Concili Vaticà II, Apostolat dels Laics, cap. 1, n. 4)

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Lavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meua. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

(L'Evangelí, aquest any B, pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdoneu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

La vinguda de l'Esperit Sant. Pintura d'El Greco (fragment). Museu del Prado. Madrid

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, puede ser: Ga 5,16-25)

Hermanos: Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común.

Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

(El Evangelio, en este año B, puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

Eclesiodiversitat

Un concepte important dins les ciències biològiques és el terme *biodiversitat*, puix que la diversitat juga un paper clau en l'equilibri de la vida. La biodiversitat, doncs, és el gran tresor que compartim, que ens ajuda a créixer i a mantenir un equilibri global. A partir d'aquest concepte de la natura, un científic i teòleg laic, el Dr. Josep Galceran, ha proposat un nou terme teològic per dinamitzar la vida de la comunitat cristiana: *l'elesiodiversitat*. Val la pena reflexionar sobre aquest terme *elesiodiversitat*, justament, en la diada de la Pentecosta.

Quan volem que els altres siguin com nosaltres i que pensin el mateix, ens fa mal a tots, perquè aquesta pretensió no ve d'un desig de comunió, sinó d'una mentalitat tancada, de la prepotència i d'un protagonisme errat. Aquest tancament ens fa sentir malament a tots i ens porta a malversar molta energia espiritual.

A l'Església, guiada per l'Esperit, hem de sumar i no restar. Ens hem d'entendre i cooperar, mitjançant el diàleg eclesial. Hem d'alegrar-nos de les capacitats dels altres, veure que tothom és necessari i que en-

tre tots ho fem tot. Ens hem d'estimar i tenir cura de la comunió de la unitat en la diversitat. Aquesta comunió es manifesta com un dels grans signes de la presència del Crist ressuscitat.

Pentecosta és el do de l'Esperit que fa possible aquesta *elesiodiversitat* que necessitem amb urgència. Ell és el *Defensor* que ens acompanya vers la veritat plena i produeix en nosaltres els seus fruits: la caritat, el goig i la pau. Gràcies a la Pentecosta el futur està obert...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Es reprèn el temps de durant l'any. Setmana IX

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Tb 1,3;2,1a-8 / SI 111 / Mc 12,1-12 ■ **dimarts**: Tb 2,9-14 / SI 111 / Mc 12,13-17 ■ **dimecres**: Tb 3,1-11a.16-17a / SI 24 / Mc 12,18-27 □ **dijous**: Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20 ■ **divendres**: Tb 11,5-17 / SI 145 / Mc 12,35-37 ■ **disabte**: Tb 12,1.5-15.20 / Tb 13,2-8 / Mc 12,38-44 □ **diumenge** vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 2a setm.): Dt 4,32-34.39-40 / SI 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20.

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

El ressò dels fets en les pastorals dels bisbes

Acabada la «Revolució de juliol», les protestes en contra dels estralls i violències de la Setmana Tràgica es multiplicaren, essent particularment destacable la mostra de rebuig exposada pel vicari capítular de Barcelona, monsenyor Ricard Cortès (bisbe titular d'Eudòxia), que adreçà a Antoni Maura, president del Consell de Ministres. Semblantment, el bisbe de Vic, Josep Torras i Bages, autor de la pastoral *La glòria del martiri* (18 agost 1909), tot escrivint al cardenal caputxí Vives i Tutó, es planyia per la destrucció a Manresa, en el territori del seu bisbat, dels menjadors per a obreres de les Serventes del Sagrat Cor (que acabaven de fundar el 1908 a la capital del Bages), així com del monestir de les caputxines i

del col·legi de les monges de l'Ensenyança o Les-tonnac.

Per la seva banda, el papa Pius X trameté a través del cardenal Vives una especial benedicció als frares caputxins i als tercerols de Catalunya i, alhora, uns mots de consol al poble fidel de Barcelona a través d'una carta adreçada al bisbe Ricard Cortès, que fou reproduïda en els butlletins diocesans i, àdhuc, en les pàgines de la revista *Razón y Fe* publicada per la Companyia de Jesús, que, en aquells anys, gaudia d'una gran difusió i abast.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

Amor de Madre

Harriet Isabel Beecher-Stowe, escritora estadounidense, antiesclavista, autora de la célebre novela *La cabaña del tío Tom* y de *Poemas religiosos*, decía:

—«Hay un montón de cosas agradables que Dios nos puede dar dos veces; pero madre... no nos da más que una».

Rabindranath Tagore, Premio Nobel, decía según traducción de Zenobia Camprubí, esposa del Nobel J.R. Jiménez:

—«El niño encuentra a su madre cuando sale de su vientre. Ahora que estoy separado de ti, echado de tu casa, ¡qué bien te veo tu rostro!... Diré tu nombre en mi soledad y como un niño que llama a su madre cien veces contento sólo con decir «Madre».

La madre es imagen de Dios, porque:

- es reposo y acogida para la vida del niño;
- es gozo y alegría para su corazón;
- es serenidad y paz para su espíritu.

El amor de madre es el más limpio, el más desinteresado y el más profundo que hay en el mundo.

San Juan de la Cruz afirmaba: «Un solo acto de amor puro da más gloria a Dios y es más útil a toda la Iglesia que todas las demás obras reunidas».

J. M. Alimbau

SANTORAL

31. ✠ Diumenge de Pentecosta. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. Dilluns. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. Dimarts. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. Dimecres. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari.

4. Dijous. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre; sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; santa Clotilde, rei-

na francesa; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. Divendres. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. Dissabte. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juny)

General: Perquè l'atenció internacional a les nacions més pobres susciti una ajuda concreta, en especial per alleujar-les de l'acaplament del pes del deute extern.

Missionera: Perquè les Esglésies particulars que treballen a les regions assolades per la violència siguin sostingudes per l'amor i la proximitat concreta de tots els catòlics del món.

ENTREVISTA

► NÚRIA CHINCHILLA

Conciliació laboral

Es celebraran unes jornades de reflexió sobre *Família i valors humans i cristians*, organitzades per la Delegació de Pastoral de la Família de Barcelona. Es van tractar tres grans temes al voltant de la família: política, treball i mitjans de comunicació. Entre els experts hi van participar el cardenal Ennio Antonelli, president del Pontifici Consell per a la Família i la Vida; i la professora de l'IESE M. Núria Chinchilla, mare de família i experta en el tema de conciliació treball-família.

Per què podem considerar com a bo el model de família que proposa l'Església?

Perquè és l'únic d'acord amb la llei natural: ofereix estabilitat per als esposos, marcs de referència masculí i femení per als fills, i és el context d'humanització per excel·lència, la qual cosa garanteix el creixement sostenible per a tots els seus membres i per a la societat en què vivim.

Què cal que faci una família si detecta que entra en crisi?

Entendre-la com a una oportunitat de millora i posar-se en mans d'un bon expert en orientació familiar. Aquest els ajudarà a fer una bona diagnosi de les causes de la situació que els fa patir, els guiarà en les passes a fer per recuperar la seva capacitat d'estimar i d'estimar-se, i tornaran a lluitar per construir una sana i il·lusonant relació conjugal o paternofamiliar.

La conciliació laboral és la gran assignatura pendent. Quines breus orientacions es podrien fer?

La conciliació entre la vida laboral, familiar i personal comença per la persona, que ha de ser capaç de conciliar-se amb ella mateixa. Continua amb la família, que ha de prioritzar els àmbits en què cadascú dels seus membres és insubstituïble a cada moment i responsabilitzar dels diferents encàrrecs domèstics. Tot seguit hi ha l'empresa, que ha de ser flexible i familiarment responsable per facilitar que els treballadors puguin refiar-se els uns dels altres i responsabilitzar-se dels seus fills o pares dependents. Finalment, les lleis han de donar suport a les famílies amb fills i persones grans dependents, així com a les empreses conciliadores, a més d'ajudar a la racionalització dels horaris actuals per acostar-los a Europa.

Òscar Bardají i Martín

El apostolado «indivisible» de Pedro y Pablo

En el año 416 el papa Inocencio I envió una carta al obispo de Gubbio (Italia), en la que de una manera contundente afirma: «Ningún apóstol ha propagado el cristianismo a Occidente, a no ser Pedro y Pablo, su compañero indivisible». «Ellos fueron los fundadores de la Iglesia Romana». Esas frases, que podría parecer que excluyen a otros fundadores, no quieren decir que todas y cada una de las iglesias (diócesis) de Occidente fueran creadas personalmente por san Pedro o por san Pablo, sino que el apostolado de los fundadores de la Iglesia de Roma se extiende por todas las iglesias de occidente y, a la vez, las fundamenta. El mismo san Pablo afirma: «Formamos un edificio construido sobre el fundamento de los apóstoles que tiene al mismo Jesucristo como piedra angular» (Efesios 2,12-22). Con semejantes palabras, el tercer sucesor de Pedro, el papa Clemente I (año 88-97), afirma: «Los apóstoles han recibido la buena noticia (el evangelio) por medio de Jesucristo... Por tanto Cristo viene de Dios y los apóstoles de Cristo. Éstos predicaron en las ciudades, y así se establecieron las primeras comunidades de cristianos, en las cuales el Espíritu Santo ha hecho surgir obispos y diáconos para los futuros creyentes» (Carta a los Corintios 4,2,1-4). También el gran mártir y obispo de Antioquia (años 110-117) repite una y otra vez en sus famosas cartas: «Quien obedece a su obispo, no le obedece a él, sino al Padre de Jesucristo, que es el obispo que vela y cuida de nosotros (Carta de los de Magnesia 5,2). Se establece, por tanto, una cadena que une a Dios Padre con Cristo, y Éste con el apóstol fundador, y sobre este último se fundamenta la serie de obispos o la «sucesión apostólica». Por tanto, las iglesias o diócesis de Occidente sólo tienen —según expresión de los Santos Padres— el «apostolado» fundador y unificado de san Pedro y san Pablo. Ellos serán considerados los fundadores de la Roma eclesiástica, como los míticos Rómulo y Remo —alimentados por una loba— representan el origen de Roma en el Palatino.

J.M. Martí i Bonet

AGENDA

Diumenge 31 de maig.—A les 5 de la tarda a la catedral, ordenacions diaconals de Lucas Evung i Santiago Matais.

Dilluns 1 de juny.—De les 19.30 a les 20.30 h a Santa Maria Magdalena, classe de bíblia amb Mn. Jaume Pedrós.

Dijous 4 de juny.—A les 19.30 h, a Santa Maria Magdalena, temps de pregària comunitària.

Divendres 5 de juny.—A les 8 del vespre a La Mariana, estudi bíblic per a africans amb Mn. Daniel Turmo.

Dissabte 6 de juny.—A les 10.30 h de la nit, a Sant Llorenç, vigília de l'Adoració nocturna.

XXIVè Pelegrinatge diocesà a Lourdes.—Amb malalts i discapacitats, pels dies 26, 27, 28 i 29 de juny. Presidit pel Sr. bisbe Joan Piris. Inscripcions al local de l'Hospitalitat, amb seu a l'Acadèmia Mariana de Lleida, tots els dimecres i dijous de 17.30 a les 20.00 h, fins al 12 de juny.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Organitzat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol. Informacions i inscripcions al telèfon 678 952 833.

Romeria a Montserrat.—Del 7 al 14 de juliol, organitzada per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida. Inscripcions als telèfons 973 270 338 / 973 232 480.

Pelegrinatge Jove a Terra Santa.—Organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Tindrà lloc del 16 al 24 de juliol. Informació i inscripcions: Delegació Diocesana de Joventut, als telèfons 669 904 051 o 934 121 551.

Pelegrinatge a Roma.—Per assistir el dia 11 d'octubre a la canonització de cinc beats, dos d'ells molt relacionats amb congregacions religioses de la nostra diòcesi, el P. Francesc Coll i Joana Jugan.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Celebració dels 25 anys del moviment «Vida Creixent»

El dia 15 de maig es va celebrar, a Barcelona, el 25è aniversari de la implantació a les diòcesis catalanes i a les de les illes Balears del moviment cristià de gent gran «Vida Creixent».

A les 11 h, el cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, ha presidit, a la basílica de Santa Maria del Mar, plena de fidels de gom a gom de to-

tes les diòcesis, una solemne Eucaristia, en la qual han concelebrat l'arquebisbe de Tarragona i els bisbes de Girona, Lleida, Solsona i Terrassa. Els altres bisbes de Catalunya i les Illes s'hi han adherit. Han concelebrat també un gran nombre de sacerdots consiliaris del moviment. En l'homilia, el Cardenal ha donat gràcies a Déu per aquests vint-i-cinc anys de compromís de tanta gent gran cristiana que volen seguir creixent en la fe, l'amistat, l'espiritualitat i el testimoni, i els ha exhortat a aportar a l'Església i a la societat tot el cabal d'experiència i de generositat acumulada al llarg de tota la vida.

Els assistents a la celebració s'han traslladat després al Palau de Congressos de Catalunya on ha tingut lloc el dinar de germanor. En acabar, s'ha lliurat als assistents el llibre que recull la història d'aquests 25 anys.

«Vida Creixent» és un moviment internacional iniciat a França l'any 1962, estès avui en més de 60 països i reconegut per la Santa Seu com una Associació de fidels de dret pontifici. A Catalunya, Andorra i les illes Balears compta amb uns 400 grups que agrupen prop de 6.000 persones.

Testimonis de la gratuïtat

Càritas diocesana de Lleida va acollir la xerrada de Mons. Piris, «El compromís de l'Església al servei de la caritat». El varen acompanyar el delegat i el director de Càritas, el germà Benet i Ramon Baró. Van assistir un centenar de persones.

Mons. Piris va començar la xerrada llegint una carta oberta de Càritas Leganés al seu alcalde on es remarca que Càritas no té un paper de suplència de l'Administració Pública i que és necessari un treball més coordinat per tal de donar una atenció integral a les persones.

Seguidament va exposar que els agents de Càritas hem de ser testimonis creïbles de la seva presència promovent experiències salvadores amb paraules i fets. Hem de revisar l'estil de la nostra presència testimonial en el món i les nostres motivacions fonamentals, una revisió de la nostra conducta, detallada i exigent, sense separar religió i vida. Hem de ser coherents, hem de viure l'Eucaristia, hem de ser expressió d'amor que busca el bé integral de l'ésser humà, hem de servir en actitud d'escolta, hem de donar resposta a les noves pobreses i hem de concretar la caritat amb la virtut cristiana de la solidaritat.

L'Església, en cap cas ha de quedar-se al marge d'aconseguir una societat, el més justa possible. L'Església ha d'ésser entesa com una comunitat de testimonis i no com un testimoni individual. Càritas és Església, és un instrument eficaç, però no es tracta només de gestionar recursos, sinó de donar veu de manera contínua, concreta, personal i comunitària a la història de Jesús que vingué a anunciar als pobres l'Evangelí i passà fent el bé, fins al sa-

crifici de la seva vida. Càritas ha de crear serveis d'amor solidari; educar i practicar l'austeritat; i ser testimonis de gratuïtat sense esperar recompensa.

Va finalitzar l'exposició donant a conèixer el resultat de la campanya «Càritas davant de la crisi», 13 nous socis i un total de 34.000 € de donatius; informant del resultat de l'estudi de la necessitat i viabilitat d'un menjador social, encarregat pels preveres de l'arxiprestat de la Seu Vella, en el qual es visualitza que hi ha moltes famílies amb necessitats d'aliments, però que el millor és augmentar la distribució d'aliments per a què puguin gaudir-los d'una forma digna a la seva casa. També va dir que s'està estudiant la possibilitat d'oferir algun edifici poc utilitzat, per una qüestió no gaire ben resolta: l'atenció integral a transients i persones sense llar.

EL SETRILL

Braços per abraçar

Ja ho dèiem en el «Setrill» de la setmana passada. Resurrecció, Ascensió i Pentecosta són tres aspectes que es refereixen al mateix esdeveniment. Llenguatges diferents per expressar la rica realitat del misteri de Déu. Crist ressuscitat és a la dreta (lloc privilegiat) del Pare i ens dóna el seu Esperit. Mai ens mancarà, doncs, la presència divina en les nostres vides. Sempre podem fixar els nostres ulls en Déu, terme del nostre camí d'humans creients.

Nosaltres creiem que la Creació és un do de Déu. Junts, els humans portem en les nostres mans la responsabilitat de conrear-la, protegir-la i millorar-la. Pertany a tots. Per això, els cristians ens posem sempre del costat de la defensa de la dignitat de la natura i dels humans, de la casa comuna i de tots aquells i aquelles que l'habiten arreu del món. Francament, no podem deixar saquejar la Creació.

A més a més, no solament Déu ens ha regalat la vida, la humana i la de la resta de l'univers. Ens ha donat els mitjans per portar a plenitud tota la Crea-

ció. Un savi i sant del segle quart, Gregori de Nissa, explicava que Déu Pare tenia dos braços o dues mans que estenia i allargava vers la Creació, paratreure-la, apropar-la i abraçar-la, per estrènyer-la d'amor sense límits. Aquests dos braços o mans són el Fill Jesús i l'Esperit Sant. Com Crist i l'Esperit estan en nosaltres, esdevenen també les nostres mans per abraçar.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida